

AUGLÝSING

112

16. ágúst

um skiptingu landsins í tryggingaumdæmi.

Með bréfi 8. ágúst 1946 hefur félagsmálaráðuneytið ákveðið, samkvæmt til-
lögum tryggingaráðs, að skipting landsins í tryggingaumdæmi, samkv. 11. gr. laga
nr. 50/1946, um almannatryggingar, skuli vera sú, að hvert sýslufélag og hver
kaupstaður verði sérstakt tryggingaumdæmi, þar til annað kann að verða ákveðið.

Samkvæmt þessu verða tryggingaumdæmi sem hér segir:

Reykjavík,
Hafnarfjörður,
Gullbringusýsla,
Kjósarsýsla,
Akranes,
Borgarfjarðarsýsla,
Mýrasýsla,
Snæf.- og Hnappadalssýsla,
Dalasýsla,
A.-Barðastrandarsýsla,
V.-Barðastrandarsýsla,
V.-Ísafjarðarsýsla,
Ísafjörður,
Norður-Ísafjarðarsýsla,
Strandasýsla,
V.-Húnavatnssýsla,
A.-Húnavatnssýsla,

Skagafjarðarsýsla,
Siglufjörður,
Ólafsfjörður,
Eyjafjarðarsýsla,
Akureyri,
Suður-Þingeyjarsýsla,
Norður-Þingeyjarsýsla,
Norður-Múlasýsla,
Seyðisfjörður,
Suður-Múlasýsla,
Neskaupstaður,
Austur-Skaftafellssýsla,
Vestur-Skaftafellssýsla,
Rangárvallasýsla,
Vestmannaeyjar,
Árnessýsla.

Um skipun umboðsmanna og skrifstofur Tryggingastofnunar ríkisins í um-
dæmunum verður síðar auglýst.

Tryggingastofnun ríkisins, 16. ágúst 1946.

Haraldur Guðmundsson.

JARÐRÆKTARSAMÞYKKT

113

19. júlí

fyrir hreppabúnaðarfélögin undir Eyjafjöllum.

Búnaðarfélögin í Vestur- og Austur-Eyjafjallahreppum í Rangárvallasýslu,
gera á grundvelli laga nr. 7 12. jan. 1945 svofellda ræktunarsamþykkt:

I. KAFLI

Takmörk samþykktarsvæðis og markmið.

1. gr.

Samþykktarsvæðið nær yfir eftirgreind hreppabúnaðarfélög: Búnaðarfélag
Merkurbæja og Búnaðarfélag Austur-Eyjafjalla.

2. gr.

Ræktunarsambandið tekur að sér á þann hátt, sem fyrir er mælt í samþykkt
þessari, eftirgreind verkefni á öllum jörðum á samþykktarsvæðinu, að undan-

113 skildum þeim, er falla undir ákvæði VI. kafla jarðræktarlaga, nr. 54 4. júlí 1942, 19. júlí um búferlaflutning:

1. Að ræsa fram land til túnræktar, garðræktar, beitiræktar og engjaræktar. Tekur framkvæmd verksins til fullnaðar framræslu á landinu að opnum skurðum, svo og lokræsum, þar sem þess er þörf.
2. Að framkvæma jarðvinnslu á túnnum jarða á samþykktarsvæðinu, sem ekki eru véltæk. Nær það til plægingar, herfingar og jöfnunar landsins.
3. Að taka að sér jarðvinnslu til nýræktar túna eða garða. Nær það til fullnaðarvinnslu landsins á sama hátt og gert er ráð fyrir í síðustu málsgrein undir lið 2.
4. Að framkvæma sléttun engja, svo þær verði véltækar, hvort heldur það er gert með völtun, vinnslu lands, flóðgarðahleðslu eða öðrum aðferðum eftir fyrirsögn trúnaðarmanns Búnaðarfélags Íslands.

Allar framkvæmdir samkvæmt liðunum 1.—4. skulu gerðar eftir fyrirsögn Búnaðarfélags Íslands.

II. KAFLI

Skipun og verk svið framkvæmdastjóra.

3. gr.

Hvort búnaðarfélag kýs árlega 5 menn í fulltrúaráð fyrir ræktunarsambands-
svæðið. Fulltrúaráð kýs ræktunarsambandinu þriggja manna framkvæmdastjórn til eins árs í senn. Stjórnarnefndarmenn má endurkjósa.

4. gr.

Stjórnin skiptir með sér verkum. Formaður boðar til allra funda og stýrir þeim. Ritari sér um bókun fundargerða. Gjaldkeri hefur á hendi reikningshald fyrir allar þær framkvæmdir, sem gerðar eru á grundvelli samþykktarinnar, og annast allar innheimtur og greiðslur eftir ávísun formanns.

5. gr.

Stjórn ræktunarsambandsins annast kaup á nauðsynlegum vélum og verkfærum til skurða- og lokræsagerðar, svo og á jarðvinnsluvélum, en skylt er henni, sbr. 8. gr. laga um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, að hafa samráð við verkfæranefnd ríkisins um kaup og val á vélum.

6. gr.

Stjórnin sér um kaup á öllu því, er með þarf til reksturs og viðhalds þeim vélum og áhöldum, er keypt verða. Henni ber að hafa þau tryggð fyrir fjárhæð, er svarar til verðgildis þessara eigna, eins og þær eru á hverjum tíma.

7. gr.

Stjórnin annast um allan rekstur vélanna. Henni ber að gera og undirrita alla verktökusamninga við hina einstöku framkvæmdaaðila á samþykktarsvæðinu, og ákveður á hvaða tíma og í hvaða röð verkefnin eru tekin, sem unnið skal að.

8. gr.

Stjórnin ræður starfsmenn og ákveður launakjör þeirra. Heimilt er stjórninni að ráða framkvæmdastjóra til eins árs í senn. Getur hún með erindisbréfi falið honum framkvæmdastjórn um daglegan rekstur og umsjón með verkstjórn vinnuflokka.

9. gr.

113

19. júlí

Allir samningar, er stjórnin og framkvæmdastjóri gera fyrir hönd ræktunarsambandsins, samkvæmt samþykktum þessum eða ályktunum hinna árlegu aðalfunda sambandsins, eru skuldbíndandi fyrir félagsheildina og hreppabúnaðarfélögin, er að samþykkt standa, án þess það hafi verið sérstaklega undir þá borið. Stjórn og framkvæmdastjóri bera ábyrgð gerða sinna fyrir aðalfundi ræktunarsambandsins.

III. KAFLI

Um tilhögun framkvæmda.

10. gr.

Skýlt er stjórnnum hreppabúnaðarfélaganna, hverri á sínu svæði, fyrir janúarlok ár hvert, að skrá verkbeiðnir félagsmanna. Skal þar tilgreint hverjar jarðabætur óskað er að unnar séu á því ári, svo og verkmagn þeirra. Skýrslum þessum ber að skila til framkvæmdastjórnar eigi síðar en 1. febr. ár hvert.

Skýrslunni fylgi frá verkkaupendum greiðsluskuldbinding hvers fyrir sig og enn fremur yfirlýsing félagsstjórnar hreppabúnaðarfélagsins, að það takist á hendur ábyrgð á greiðslum sinna félagsmanna fyrir þau verk, sem hjá þeim verða unnin á því starfsári.

11. gr.

Að fengnum þeim skýrslum, er um ræðir í 10. gr., ber framkvæmdastjóra ræktunarsambandsins að semja starfs- og rekstraráætlun fyrir yfirstandandi ár. Rísi ágreiningur innan ræktunarsambandsstjórnar um veigamikil atriði framkvæmdaáætlunar, ber að leggja hana fyrir aðalfund ræktunarsambandsins til samþykktar.

Framkvæmdastjórn er skýlt að framfylgja samþykkttri starfsáætlun eftir því, sem við verður komið.

12. gr.

Við undirbúning framkvæmdaáætlunar sé þess sérstaklega gætt:

1. Að þær jarðir, sem minnst véltækt land hafa, sitji fyrir vinnu eftir því, sem við verður komið, án þess að valda óhæfilegum aukakostnaði í tilflutningi véla og verkfæra.
2. Að túnasléttun, að öðru jöfnu, sé látin sitja fyrir öðrum ræktunarfamkvæmdum.
3. Að land það, sem brjóta á til ræktunar, hafi verið ræst fram á fullnægjandi hátt, að dómi trúnaðarmanns Búnaðarfélags Íslands.
4. Að framræsla bithaga í stærri stíl komi að jafnaði því aðeins til greina, að fullnægt hafi verið framræslu verkefnum vegna tún-, garð- og engjaræktar á þann hátt, að það tefji eigi jarðvinnsluna, svo því marki verði náð, að allur heyfengur verði tekinn á vélfæru landi.

IV. KAFLI

Um verðlagsákvarðanir og greiðslu kostnaðar.

13. gr.

1. Kostnaður við framkvæmdir, er í samþykkt þessari getur, greiðist á eftirgreindan hátt. Sameiginleg framræsla fleiri jarða greiðist af þeim, er hags njóta af framkvæmdunum, eftir flatarmáli þess lands, er nýtur hags af verkinu.

113
19. júlí

Þó skal tekið til, ef um einhverja sérstöðu er að ræða. Ef ágreiningur verður um þessi atriði, skal úr honum skorið með hagnaðarmati tveggja óvilhallra dómkvaddra manna.

2. Framkvæmdir á einstökum jörðum skulu greiðast af verkkaupanda eftir þeim skildaga og á þann hátt, sem fram verður tekið í verktökusamningi.

Heimilt er stjórn ræktunarsambandsins að láta greiðslur fara fram eftir áætlunum verktöxtum, meðan verkið stendur yfir ár hvert, en fullnaðarreikningsskil séu byggð á tilkostnaðarverði, eins og það verður samkvæmt rekstrarreikningi hvers árs. Áætlaðir verktaxtar séu miðaðir við tímaeiningu.

14. gr.

Til rekstrarkostnaðar telst: Greiðsla vinnulauna, allur reksturskostnaður véla og greiðslur fyrningargjalds af þeim, kostnaður við milliflutninga milli vinnustaða, geymslu og viðhald véla, er stafar af eðlilegu sliti þeirra, vaxtagreiðslu, kostnaður við verkstjórn og stjórnarkostnaður. Heimilt er framkvæmdastjórn að ákveða og leggja á framkvæmdakostnað áhættubóknun, er nemi allt að 5% af heildarkostnaði hvers árs.

15. gr.

Aðalfundur ræktunarsambandsins getur heimilað framkvæmdastjórn að taka ákveðin verk, sem tilgreind eru í 2. gr. þessarar samþykktar í ákvæðisvinnu, enda sé lögð fyrir aðalfund kostnaðaráætlun og verklýsing af því, sem vinna á.

16. gr.

Heimilt er framkvæmdastjórn á þeim tíma, sem ekki er unnt að vinna að skurðgrefti, lokræsagerð eða jarðvinnslu fyrir samþykktaraðila, að taka að sér verkefni fyrir búendur, hreppsfélög eða aðra aðila á samþykktarsvæðinu eða ríkið, þó þau falli ekki undir ákvæði 2. gr., ef tryggt er, að það sé hagkvæmt fyrir ræktunarsambandið, enda sé tryggt, að vélakostur sé ekki festur við þessi störf, svo það brjóti í bága við hagsmuni samþykktaraðila.

17. gr.

Rekstrarafgangur af áhættubóknun svo og ef ágóði verður af ákvæðisvinnu eða þeim verkum, er um getur í 16. gr., skal leggjast í stofnsjóð ræktunarsambandsins, og varið samkvæmt ákvæðum þeim, er um hann gilda, sbr. 18. gr.

V. KAFLI

Fjáröflun og tryggingar.

18. gr.

Ræktunarsambandið myndar stofnsjóð til vélakaupa. Stofnfjárhæð hans má vera allt að 100 þúsund krónur.

Tekjur stofnsjóðs eru:

1. Hreppabúnaðarfélagin leggja fram sem óafturkræft framlag 10 þúsund kr. hvort félag á ræktunarsamþykktarsvæðinu.
2. Hinn hluta stofnfjárisins tekur ræktunarsambandið að láni, ef með þarf, eða aflar fjárisins á annan hátt, með tryggingum í eignum ræktunarsambandsins eða með öðrum þeim tryggingum, er lánstofnun sú, er lánið veitir, tekur gildar.
3. Auk þess leggjast í stofnsjóð árlegar tekjur þær, sem inn kunna að koma samkvæmt ákvæðum 17. og 28. gr. Móti þessu stofnfé kemur framlag framkvæmdasjóðs ríkisins, samkvæmt ákvæðum 9. gr. laga um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum.

19. gr.

Stofnfjárframlag hreppabúnaðarfélaganna greiðist inn til ræktunarsambandsstjórnar þá, er samþykkt þessi hefur öðlzt gildi.

113

19. júlí

20. gr.

Komi í ljós síðar, að álit framkvæmdastjórnar, að auka þurfi stofnsjóð, ber henni að gera rökstuddar tillögur um stofnfjárukningu til hreppabúnaðarfélaganna fyrir aðalfund þeirra.

Ef meiri hluti fulltrúa á aðalfundi ræktunarsambandsins, að fengnu meiri hluta samþykki í hreppabúnaðarfélögunum, ákveða stofnfjárukningu, er hún bindandi fyrir hreppabúnaðarfélögin.

21. gr.

Heimilt er framkvæmdastjórn að taka rekstrarlán gegn tryggingu í þeim jarðræktarstyrk, er á umbæturnar verður greiddur úr rikissjóði, samkvæmt ákvæðum II. og V. kafla jarðræktarlaga.

22. gr.

Skyld er samþykktaraðilum að hafa greitt til framkvæmdastjórnar $\frac{3}{4}$ af áætluðu kostnaðarverði, að frádregnum jarðabótastyrk þeirrar vinnu, er þeir hafa óskað eftir áður en verkið er hafið. Eftirstöðvarnar greiðist með gjalddaga, er verktökusamningur ákveður.

VI. KAFLI

Um reikningsskil og endurskoðun.

23. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið, og skal reikningsskilum lokið svo tímanlega, að endurskoðun geti farið fram áður en aðalfundur ræktunarsambandsins er haldinn. Skulu endurskoðendur sannprófa, að reikningum beri saman við bækur framkvæmdastjórnar. Aðalfund skal halda fyrir marzmánaðarlok ár hvert.

24. gr.

Endurskoðendur séu tveir, kosnir á aðalfundi ræktunarsambandsins til eins árs í senn. Þeir skulu kynna sér reikningana sem bezt og hafa eftirlit með starfrækslu framkvæmdastjórnar í hvívetna.

25. gr.

Endurskoðaðir reikningar skulu lagðir fram til samþykktar á aðalfundi ræktunarsambandsins. Þar gefur framkvæmdastjóri skýrslu um starfsemina, svo og endurskoðendur, ef tilefni er til þess.

VII. KAFLI

Um breytingar samþykpta og hvernig samþykkt verði úr gildi felld.

26. gr.

Tillögur, er fram kunna að koma til breytinga á samþykkt þessari frá einstökum hreppabúnaðarfélögum eða framkvæmdastjórn, skulu lagðar fyrir aðalfund ræktunarsambandsins.

Samþykki löglegur aðalfundur breytingarnar með að minnsta kosti $\frac{3}{5}$ atkvæðisbærra fulltrúa, skal stjórn sambandsins senda breytingarnar Búnaðarfélagi Íslands, er leitar staðfestingar landbúnaðarráðherra á þeim.

113
19. júlí

27. gr.

Samþykkt þessa má því aðeins nema úr gildi, að rökstutt álit meiri hluta samþykktaðila liggi fyrir um það, að tilgangi samþykkta verði ekki náð, og lögmætur aðalfundur ræktunarsambandsins samþykki það með að minnsta kosti $\frac{3}{5}$ atkvæðisbærra fundarmanna, enda komi samþykki landbúnaðarráðherra til.

28. gr.

Með brot á samþykkt þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 7 12. janúar 1945, um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, og reglugerð um jarðræktarsamþykktir frá 20. febrúar 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 19. júlí 1946.

F. h. r.

Vigfús Einarsson.

Árni G. Eylands.

114
19. júlí

JARÐRÆKTARSAMÞYKKT

fyrir Búnaðarfélag Ásahrepps, Búnaðarfélag Holtahrepps og Framfarafélag Landmanna í Rangárvallasýslu.

Búnaðarfélag Ásahrepps, Búnaðarfélag Holtahrepps og Framfarafélag Landmanna gera á grundvelli laga nr. 7 12. jan. 1945 svofellda ræktunarsamþykkt:

I. KAFLI

Takmörk samþykkjarsvæðis og markmið.

1. gr.

Samþykkjarsvæðið nær yfir eftirgreind hreppabúnaðarfélög: Búnaðarfélag Ásahrepps, Búnaðarfélag Holtahrepps og Framfarafélag Landmanna.

2. gr.

Ræktunarsambandið tekur að sér, á þann hátt sem fyrir er mælt í samþykkt þessari, eftirgreind verkefni á öllum jörðum á samþykkjarsvæðinu, að undanskildum þeim, er falla undir ákvæði VI. kafla jarðræktarlaga, nr. 54 4. júlí 1942, um húferlaflutning:

1. Að ræsa fram land til túnræktar, garðræktar, beitiræktar og engjaræktar. Tekur framkvæmd verksins til fullnaðar framræslu á landinu að opnum skurðum, svo og lokræsum, þar sem þess er þörf, eins og fyrir verður mælt af trúnaðarmanni sem Búnaðarfélag Íslands samþykkir til þess að hafa á hendi undirbúning um hvernig verkið skuli framkvæmt.
2. Að framkvæma jarðvinnslu á túnnum jarða á samþykkjarsvæðinu, sem ekki eru véltæk. Nær það til plægingar, herfingar og jöfnunar landsins. Hverjar vinnslu- aðferðir verða viðhafðar á hverjum stað, fer eftir fyrirsögn trúnaðarmanns Búnaðarfélags Íslands.